

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313010394
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2313010394.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci odsúdeného G. I., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu v Galante zo dňa 29.05.2013 sp.zn. 3Nt/10/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm.a/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku sa návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným G. I., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom T. E. č. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp.zn. 1T/129/2010, z a m i e t a, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 394 odsek 2 Trestného poriadku, § 400 odsek 1 Trestného poriadku, vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania podaného odsúdeným G. I. a zároveň zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu v Galante sp.zn. 1T/129/2010 z 23.06.2010, právoplatného dňa 23.03.2010, ktorým bol G. I. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné a bol mu za to s použitím § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm.d/, odsek 4 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 7 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, i ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ďalšie výroky na výrok o vine a treste obsahovo nadväzujúce, ktoré vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 403 odsek 2 Trestného poriadku, súd vrátil trestnú vec odsúdeného G. I. prokurátorovi do prípravného konania.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že Okresný súd v Galante rozsudkom sp.zn. 1T/129/2010 z 23.06.2010 na základe dohody o vine a treste uznal odsúdeného G. I. za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, zo spáchania prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona a uložil mu za to podľa § zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm.l/, písm.n/ Trestného zákona, § 37 písm.h/, písm.m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm.d/, odsek 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov za použitia asperačnej zásady. Na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písm.e/ Trestného zákona súd uložil odsúdenému aj ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaviazal odsúdeného spoločnosti JUDr. C. R. - FAPO, s.r.o. so sídlom v Galante uhradiť sumu 284,20 Eur.

V uvedenej veci podal odsúdený G. I. na Okresný súd v Galante návrh na povolenie obnovy konania vo vzťahu k výroku o treste uloženému predmetným rozsudkom pričom v návrhu odôvodnil tým, že súd uložil trest odňatia slobody na dobu 4 rokov a 7 mesiacov za použitia asperačnej zásady, ktoré ustanovenie Trestného zákona v druhej časti prvej vety bolo Nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 uverejnenom v zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z. dňa 21.12.2012 vyhlásené za nesúladne s článkom odsek I. Ústavy SR.

Na základe vyššie uvedenej skutočnosti preto okresný súd dospel k záveru, že návrh odsúdeného je opodstatnený pričom poukázal na to, že odsúdenému bol ukladaný trest podľa najprísnejšieho ustanovenia podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona - za zločin lúpeže v sadzbe od 3 do 8 rokov. Podľa vtedy platného právneho stavu sa táto sadzba trestu odňatia slobody zvýšila podľa asperačnej zásady jej horná hranica na 10 rokov 8 mesiacov a trest sa musel ukladať v hornej polovici takto zvýšenej trestnej sadzby a to najmenej 6 rokov a 10 mesiacov. Na základe toho, že odsúdený G. I. a prokurátor uzavreli dohodu o vine a treste sa dolná hranica trestu odňatia slobody prostredníctvom ustanovenia § 39 odsek 4 Trestného zákona dostala na úroveň 4 rokov a 7 mesiacov. Bez použitia asperačnej zásady by dolná hranica trestu odňatia slobody bola 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov a po použití § 39 odsek 4 Trestného zákona teda dohode o vine a treste by sa dolná hranica trestu odňatia slobody dostala na 2 roky. Súd by tak mohol ukladať trest odňatia slobody v sadzbe od 2 rokov do 10 rokov 8 mesiacov a nie v sadzbe od 4 rokov 7 mesiacov až do 10 rokov a 8 mesiacov.

Okresný súd na základe týchto skutočností potom dospel k záveru, že uložený trest v trvaní 4 roky a 7 mesiacov napĺňa v tomto prípade aj druhú podmienku potrebnú na povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko uložený trest považoval za trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu ako i pomerom páchatel'a. Poukázal na to, že odsúdený I. bol v roku 1996 odsúdený Okresným súdom Galanta za trestný čin pohlavného zneužívania podľa § 242 odsek 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody. Okresným súdom Galanta bol odsúdený aj v roku 2006 za trestný čin násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, tiež na podmienený trest odňatia slobody pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol. V tejto trestnej veci sa dopustil zločinu lúpeže a dvoch úmyselných prečinov. K trestnej činnosti sa priznal, oľutoval jej spáchanie a s prokurátorom uzavrel dohodu o vine a treste. Motívom spáchania zločinu bol istý stupeň drogovej závislosti z ktorej sa neúspešne liečil. Je ženatý, otec dvoch detí.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že okresný súd sa v predmetnej veci nevysporiadal so všetkými základnými otázkami pre posúdenie, či v danom prípade boli splnené podmienky pre obnovu konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Má za to, že v danom prípade u odsúdeného G. I. nebola splnená práve druhá podmienka pre uplatnenie § 194 odsek 1 Trestného poriadku a to, že pôvodne uložený trest by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Poukázal na to, že uložený trest rozhodne nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu ani k pomerom páchatel'a ani v rozpore s účelom trestu. Poukázal na to, že obvinenému bol ukladaný úhrnný trest za použitia asperačnej zásady podľa § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pričom rovnaký pomer poľahčujúcich aj priťažujúcich okolností. Odsúdenému bol ukladaný trest za jeden zločin a to lúpež a dva prečiny krádež a šírenie poplašnej správy.

Uviedol, že trest bol ukladaný v rozpätí trestnej sadzby pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a to od 3 do 8 rokov, pričom trest mu bol uložený vo výmere 4 rokov a 7 mesiacov, čo je v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Zdôraznil, že v tomto odsúdení sú zahrnuté aj ďalšie dva skutky za ktoré bol trestne stíhaný a to pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin šírenia poplašnej správy podľa § 361 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona. Ide o uloženie úhrnného trestu pričom i oba prečiny za ktoré mu bol uložený úhrnný trest sú úmyselnými trestnými činmi.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie tomuto predchádzajúce a tak zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Pokiaľ ide o námietky okresného prokurátora vyslovené v dôvodoch sťažnosti je potrebné uviesť, že tieto majú svoje plné opodstatnenie. Pokiaľ ide o samotnú osobu obvineného G. I. je potrebné upozorniť na to, že ide o osobu, ktorá už bola 2-krát právoplatne odsúdená za úmyselné trestné činy a to 1-krát za trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 odsek 1 Trestného zákona a 1-krát za trestný čin násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a aj keď sa v súčasnosti na obvineného hľadí ako na netrestaného, nemožno od tejto skutočnosti odhliadnuť, nakoľko v oboch prípadoch išlo o násilné trestné činy, ktoré tiež do istej miery charakterizujú samotnú osobu obvineného tak, ako na to správne na to poukázal okresný prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti. Z vyššie uvedených skutočností preto i krajský súd zastáva názor, že trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 7 mesiacov bol pre odsúdeného G. I. primeraný. Je potrebné uviesť, že odsúdený sa dopustil závažného skutku a to lúpeže, pričom sa spolu s týmto trestným činom dopustil aj ďalších trestných činov, a navyše v minulosti už bol trestne stíhaný.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zhode s názorom okresného prokurátora zastáva názor, že trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 7 mesiacov uložený po uzavretej dohode o vinea trestu nie je trestom v zrejmom rozpore závažnosti činu ani pomerom páchatel'a a nie je ani v zrejmom nepomere s účelom trestu tak, ako to konštatoval I. stupňový súd, pričom predmetný trest v celom rozsahu rešpektuje potreby tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Skutočnosť, že odsúdený sa trestnej činnosti priznal a túto oľutoval jej spáchanie a s prokurátorom uzavrel dohodu o vine a treste, pričom motívom malo byť páchanie trestnej činnosti v určitej drogovej závislosti, nemôže postačovať k vysloveniu záveru, že osobné pomery obžalovaného sú takého charakteru, ktoré by v danom prípade umocňovali vyvodenie záveru v tom smere, že uložený trest na základe dohody o vine a treste uzavretej s prokurátorom v trvaní 4 rokov a 7 mesiacov by bol v zrejmom nepomere k pomerom páchatel'a. Tieto okolnosti rozhodne nezľahčujú závažnosť trestného činu pre ktorý bol obvinený odsúdený a preto ktorý bol tomuto ukladaný trest.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.